

گفتگو با دکتر سروش ایزدی خواننده گلها پزشکی و خوانندگی در کنار هم!

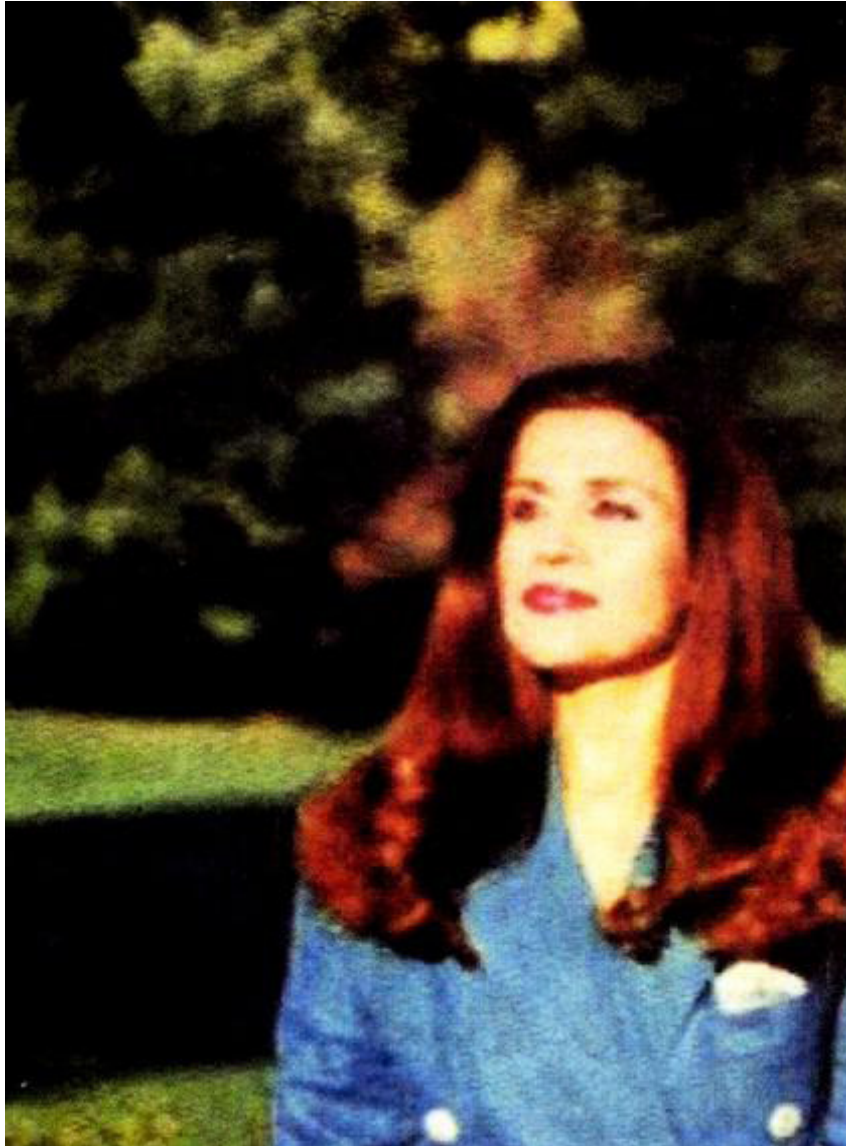
شنیده ایم که بزودی در لندن در برنامه ای شرکت خواهید داشت لطفا توضیح بدهید این برنامه چیست و شما در آن چه کار می کنید شما خواننده پرسابقه ای هستید و کنسرت های بسیاری در کشور های زیادی داشته اید می توانم خواهش کنم از سابقه هنری تان برای ما بگویید؟

در هشت سالگی نخستین خواننده برنامه کودک رادیو تهران، به سرپرستی داوود پیرنیا بودم. روزها به دبیرستان و شبها به هنرستان آزاد موسیقی ملی میرفتم و ردیف

کامل آواز سنتی ایران را از استادان دوامی و کریمی آموختم.

استاد محمد علی امیر جاهد ترانه هایش را به من آموخت. از استاد زرین پنجه درس سه تار می گرفتم. در پانزده سالگی با تار استاد علی اکبر شهنازی و سنتور استاد فرامرز پایور، ردیف خوانی آواز می کردم. کوتاه زمانی در برنامه های

تلویزیونی هنرهای زیبای کشور شرکت نمودم. سپس در کنگور سراسری دانشگاههای ایران شرکت کرده و با کسب مقام بالا به دانشکده پزشکی تهران رفتم. ضمن تحصیل به دانشجویان تعلیم آواز میدادم و در مسابقات هنری و کنسرت های دانشگاهها شرکت و فعالیت داشتم. ضمن گذراندن دوره تخصص کودکان و نوجوانان، با گلچین هفته رادیو به سرپرستی هوشنگ ابتهاج شرکت کردم و با گروههای پایور، مفتاح، ارکستر بزرگ رادیو تلویزیون ملی ایران، گروه سماعی و شیدا همکاری نمودم. پس از انقلاب فعالیت های هنری ام را در خارج از کشور به صورت کنسرت های متعدد

در کشور های اروپائی و امریکا ادامه داده و در چندین فستیوال بین المللی موسیقی شرکت نمودم و چندین سی دی از ساخته های کاظم عالمی جلال اخباری و مسعود عطایی را ارائه نمودم.

سؤال: شما با موسیقی دانان و نوازندگان چیره دست همکاری بسیار داشته اید لطفا بفرمایید با کدام نوازنده ها همکاری بیشتری داشته اید؟

در هجده سالگی با گروه استاد پایور در تلویزیون آغاز بکار کردم که در آن گروه استاد هوشنگ ظریف و رحمت الله بدیعی همکاری داشتند سالها بعد در گلچین هفته رادیو باز با این گروه کار کردم. پس از انقلاب کنسرت های متعدد در وین و کلن با استاد ظریف داشتم. در این بیش از چهل سال و اندی که هوشنگ ظریف را می شناسم و در زمینه های مختلف با ایشان همکاری کرده ام. همیشه شخصیت و مقام والای انسانی و هنری پیراج شان را ستایش کرده ام. به جرات می توان گفت که ایشان نه تنها نوازنده ای برجسته و پر قدرت است که انسانی و استادی صبور و دلسوز برای شاگردانشان هستند. این مجموعه در اندک هنرمندانی گرد آمده است.

بنیاد توس تقدیم میکند:

گل‌های جاویدان

کلبا

در شب تجلیل از:

جین لویزون

داود پیرنیا

ظریف

یکشنبه ۲۶ آپریل ۲۰۰۹

بهمن پور

دیدار از نمایشگاه تصاویر هنرمندان گل‌ها ساعت ۶ بعدازظهر
شروع برنامه ۷ بعدازظهر

حیدری

الیزابت منسفیلد

Info & Booking: 020 8202 9835

Logan Hall
20 Bedford Way, London WC1H 0AI
Nearest Tube: Russell Square

بنیاد توس
Tos Foundation

سؤال: شما چگونه کار موسیقی و پزشکی را با هم انجام می‌دهید و چه رابطه‌ای بین آنهاست؟
من در نوجوانی درس و مدرسه و هنر را کنار هم آموختم. صبح‌های خیلی زود به فراگیری دروس دبیرستان مشغول بودم و شبها در هنرستان به فراگیری هنر. با جدیت هر دو را دنبال می‌کردم و اوقاتم را به بطالت نگذراندم.

موسیقی ذهن مرا برای فراگیری آماده‌تر می‌کرد. در حین اشتغال به حرفه پزشکی نیز موسیقی کمک روحی خوبی برای آمادگی برای کاری سخت بود. در دشواریهای سالهای نخستین مهاجرت، موسیقی در کنار پرورش فرزندانم سپیده و ساویز فریادرسم بود. آواز خواندن از کودکی یگانه عشق من بوده ولی همیشه با اعتقاد به باورهایم گام برداشتم. اگر آنرا بعنوان تنها حرفه ادامه ندادم و پزشکی را نیز دنبال نمودم سببش تضادی بود که گاه در دنیای هنر با باورهایم میدیدم و خود را بر کنار می‌داشتم و لذا بدان شهرتی نیز که بسیاری از خوانندگان داشتند، نرسیدم. پزشکی را از روی کنجکاوی آغاز نمودم. هر دو برایم جنبه معنوی دارند و مکمل یکدیگرند.

سؤال: آیا فکر می‌کنید که حمایت مؤسساتی مانند بنیاد توس از هنرهای ایرانی می‌تواند در پیشرفت آن موثر باشد؟

موسیقی اصیل و کلاسیک باید از حمایت دولت برخوردار باشد. در اروپا سالن‌های اپرا و خوانندگان و نوازندگان موسیقی کلاسیک همگی تحت پوشش و مراقبت و حمایت وسیع دولت هستند و گر نه هرگز دوام نمی‌یافتند. موسیقی اصیل ایرانی نیز از این قاعده نباید مستثنی باشد ولی شوربختانه توجه چندانی از سوی مسئولان مبذول نمی‌شود اینجاست که حمایت مؤسسه‌ای چون توس «بنیاد توس» ارج و منزلت خود را می‌یابد که در چنین شرایط دشواری، با کوشش و عشق و تلاش پیگیرانه اعضا آن، چنین برنامه‌هایی برای تجلیل از هنرمندان و پیش‌کسوتان و خدمت‌گزاران به هنر ایران و شناساندن فرهنگ و هنر ایرانی به نسل جوان دور مانده از وطن و غیر ایرانی‌ها روی صحنه می‌رود.

سؤال: اینطور به نظر می‌رسد که موسیقی ایرانی در حال حاضر در وضعیت نابسامانی به سر می‌برد و برعکس گذشته که مورد حمایت نهادها و سازمان‌های دولتی بود دیگر به آن شکل پشتیبانی نمی‌شود آیا این وضعیت تأثیری در خلاقیت و پیشرفت موسیقی ایرانی داشته است؟

این وظیفه تک‌تک ایرانیان است که با شناساندن موسیقی پربار و غنی خود که تکیه بر فرهنگ چندین هزار ساله‌اش دارد، چهره ایران و ایرانی را که متأسفانه در تبلیغات رسانه‌ها، بگونه دیگر و یک بعدی تصویر شده است عوض کرده و اصالت این فرهنگ و نام وطن را آنگونه که شایسته تاریخ هفت هزار ساله‌اش است به مردم جهان عرضه کنند.